

ஈழத்துக் கவிதையும் 'பெண்மொழி' தொடக்கமும்

மா. பத்ம பிரியா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, எஸ்.எ.ஃப்.ஆர்.மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி- 626123, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Eelam Poetry and the beginning of Penmozhi

M. Padma Priya a,*

^a Department of Tamil, S.F.R. College for Women, Sivakasi- 626123, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
priyaarul065@gmail.com

Received: 18-03-2021
Revised: 02-02-2022
Accepted: 05-02-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

Writing is the key to changing society. All those who have been excluded as unclean are exposed today. Women's liberation is not about leaving the door, it is only possible in poetry to feel the expansion of the boundary to break the lock of the language. On the one hand, the achievement of the female language, the thrill of womanhood. No, this is an 'alternative politics', on the one hand. However, the purpose of feminist poetry is to face the future through language. The restrictions imposed by society on the female body, such as the summary laws of the outer space, etc. The illusions that invented later traditions based on traditional examples of female image (for example, the female image of Sita, Kannagi, Nalaini, etc., recorded the female tradition. Mother Karaikal was conducted with a bone towards Kayil, and the mother's consciousness was dried with devotional dye.) The female language is the expression of the imposition through the way. The study indicates that the impact of the female language being constructed by tamil women poets Malathi Maitri, Lena Manimegalai, Kuttillathi and Sugirtha Rani followed the beginning of Eelam.

Keywords: Gynecology, Eelam poet Sankari, Alaiyal Copied sexual harassment, Celebrating the female body

முன்னுரை

பெண்மொழி என்பது மரபார்ந்த பெண்பேச்சு வழக்கினை மாற்றி, ஆணாதிக்க கருத்தாடலை எதிர்வாதம் செய்கின்றது. கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பதில் மொழியெனும் கருவி சமநிலை பேணாது, பால்பேதம் கொண்டமைதலை கண்டனம் செய்கின்றது. பெண்ணிற்கானப் “பேச்சு அடையாளங்களை” அழிக்க முனைந்துள்ளது. இத்தகைய பெண்மொழி தமிழ்க் கவிதையுலகில் தொடக்கம் கண்டது ஈழத்து கவிதைகளின் தாக்கத்தால் தான். ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்களின் ‘பெண்ணிலை வாதம்’ தமிழகப் பெண்படைப்பாளிகளிடம் பெண்மொழியை இட்டுச்சென்றுள்ளது எனலாம். 1986-களில் ஈழத்துக் கவிஞர் சங்கரியின் கவிதையானது பெண்மொழியின் தன்மையை முழுமையாக அடையாளப்படுத்தியது எனலாம். பெண் குறித்த மதிப்பீடுகள், பங்குநிலைகள் ஆகிய அனைத்தும் ஆண் மொழியாலேயே வகுக்கப்பட்டன என்பதனை அறிந்த இக்கவிஞர் தமது மொழியை தணிக்கை மீறலாக பதிவுசெய்துள்ளார்.

மொழியில் இணைமுரண் கட்டுடைப்பு

பெண்மொழி குறித்து பெண்ணியக் கோட்பாட்டாளர்கள் தரும் விளக்கமாவது, “புதிய பெண்மொழி தான் ஆண்மேலாண்மைச் சமூகம் பெண்ணை அமுக்கி வைப்பதற்கும் மெளனத்தில்

உறைய வைப்பதற்கும் தந்திரமாகப் பயன்படுத்திய தந்தை வழி இணைமுரண் திட்டத்தை அப்படியே தலைகீழாகக் கவிழ்த்துவிடப் போகிறது” என்பதாகும் (Panjankam, 2006). தந்தை வழிச் சமூகம் கட்டமைத்த இணைமுரண் ஆவது,

- 1 ஆண்களின் செயல்/ பெண்களின் செயலற்ற தன்மை.
- 2 ஆண் என்பவன் சூரியன்/பெண் என்பவள் சந்திரன்.
- 3 ஆண் பகல்/பெண் இரவு.
- 4 தந்தை/தாய்

பெண்கவிஞர்கள் மேற்கண்ட ஆதிக்கம் தொனித்த இணைமுரணை மொழியால் புரட்டிப்போட்டுள்ளனர்.

ஆதலால், ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்கள் ஒன்றிணைந்து தமக்கான மொழியைக் கட்டமைத்துள்ளனர். மரபார்ந்த தந்தைவழி இணைமுரணைக் கட்டுடைத்துள்ளனர். இதனையே பெண்மொழியின் தொடக்கமாகக் கொள்ளலாம். இலங்கையிலிருந்து வெளியிட்ட “சொல்லாத சேதிகள்” என்னும் கவிதை நூலில், உ. ஓளவை, சி. சிவரமணி, செல்வி, மசூரா ஏ. மஜீட், பிரேமி, ரேணுகா நவரட்ணம், ஊர்வசி, மைத்ரேயி, ரங்கா, சன்மார்க்கா போன்ற பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளாக இருபத்துநான்கு கவிதைகள் வெளிவந்தன. ‘இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ்ப்பெண் கவிஞர்களின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாக இது அமைகிறது. பெண் என்ற நிலையிலிருந்து அவர்களின் உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிக்காட்டும் ஒரு தொகுதியாகவே இதனை வெளியிட முயன்றுள்ளோம். எமது கவனத்திற்கு உட்படாமல் பல கவிதைகள் விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். இவ்வகையில் இது ஒரு முழுமையான தொகுதி அன்று. ஆனால் முன்மாதிரியாக அமையத்தக்கது என எண்ணுகிறோம்.’ (முன்னுரை) இவ்வாறான முகவுரையுடன் ஈழத்து கவிஞர்களின் பெண்மொழி முன்னெடுப்பு அமைந்திருந்தது (Sankari, 2016).

அவர்கள் பார்வையில்

எனக்கு

முகமில்லை

இரண்டு மார்புகள்

நீண்ட கூந்தல்

சிறியஇடை

பருத்த தொடை

சமையல் செய்தல்

படுக்கை விரித்தல்

எப்போதும் எனது உடலையே

கவிஞர், பெண்ணுடலின் மரபுசார் பணிகளைத் தனக்கான இயல்பான மொழியில் பதிவுசெய்துள்ளார் (Sankari, 2016).

ஈழத்துக் கவிதையின் பெண்மொழி கவிதையாடல், லீனா மணிமேகலையின் ‘பரத்தையருள் ராணி’ என்னும் கவிதைத்தொகுப்பில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் மறுஉற்பத்தி திறனை உயர்வுபடுத்தி ஆணாதிக்கத்தை வேரறுக்க, இம்மொழி புறப்பட்டுள்ளது.

“நான் லீனா

இலங்கையில் இந்தியாவில் சீனாவில் அமெரிக்காவில்

வாழ்கிறேன்

என் வேலை

இரு தொடைகளையும் எப்பொழுதும்

பரப்பியே வைத்திருப்பது

எவன் ஒருவனும்

வன்புணர்வதற்கு ஏதுவாய்

யோனியின் உதடுகளை அரிந்துப் போட்டு

கருங்குழியென செதுக்கி வைத்துக்கொள்ள

சொல்லித் தந்திருக்கிறார்கள்

அம்மா அம்மம்மா அப்பத்தா அத்தை எல்லோரும் ஒருவரே

ஏதொன்றையும் முகர்ந்து பார்த்தாலும்

என் உதிர விச்சமடிக்கும்”

சங்கரியின் கவிதை போன்று ஆழியாள், சிவரமணி, ஒளவை, சன்மார்க்கா போன்ற ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதையும் தாங்கள் அனுபவித்த அரசியல் வன்முறைகளை அவர்களின் மொழி வழியே பதிவுசெய்துள்ளன. ஈழப் பெண்கவிதைமொழி பெண்ணுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறைகளை முன்னெடுத்திருக்கின்றது. 2000-த்தில் வெளியான ஆழியாளின் ‘உரத்துப் பேச’ கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ‘மன்னம்பேரிகள்’ கவிதையானது ஆண்களால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாலியல் வன்புணர்வுகளை பிரதியாக்கியுள்ளது.

“நாற்சந்திச் சந்தைகளில்

பிரயாணங்கள் பலவற்றில் கண்டிருக்கிறேன்.

நாய் கரடி ஓநாய்

கழுகு பூனை எருதாய்ப்

பல வடிவங்கள் அதற்குண்டு.

தந்திக் கம்பத்தருகே

கால்தூக்கியபடிக்கும்

அம்மிருகம் துயின்று

அழகி மன்னம்பேரிக்கும்

அவள் கோணேஸ்வரிக்கும்

புரிந்த வன்மொழியாகத்தான்

இது இருக்கும் என (மன்னம்பேரி 1971 ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டவள். பெண்கள் அணிக்குத் தலைமை தாங்கியவள்.1971 ஏப்ரல் 16 ஆம் நாள் படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆட்பட்டு கொல்லப்பட்டாள். கோணேஸ்வரி அம்பாறை சென்ரல் கேம்ப் 1ஆம் காலனியைச் சார்ந்தவள்.1997 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 17ஆம் நாள் இரவில் படையினரால் வல்லுறவுக்கு ஆட்பட்டாள். அதன் பின் வெறியர்கள் அவளது யோனியில் வெடி வைத்து வெடிக்கச் செய்தனர்.) இக்கவிஞர் பெண்போராளிகளின் கோரமுடிவுகளை மொழிப்படுத்தியுள்ளார் (Alaiyal, 2000). இத்தகைய, பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளின் குறியீடாக ஆழியாள் பெண்மொழியைக் கையாண்டுள்ளார்.

என் ஆதித்தாயின்

முதுகில் பட்ட
 திருக்கைச் சவுக்கடி
 நான் காணும் ஒவ்வொரு
 முகத்திலும்
 தழும்பாய் தேமலாய்
 படர்ந்து கிடக்கிறது
 அங்கு
 எனக்கென
 ஓர் பிரபஞ்சம் உருவாகும்
 அப்போது உயிர் பெறும்
 எனக்கான வரிவடிவங்களுடன் கூடிய
 என்மொழி.
 அதன் பின்
 தேமல் படர்ந்த எவனாயினும்
 என்னோடு உரையாட்டும்
 அப்போது கூறுகிறேன்
 பதிலை
 என்மொழியில்
 என்ஆதித்தாயின்
 பெண்மொழியில்
 அதுவரை நீ காத்திரு.

பெண்மொழியின் கவித்துவம் ஆழியாள் போன்றவர்களால் உயர்நிலையடைந்தது எனலாம் (Alaiyal, 2000). ஆழியாள், ஈழத்திலுள்ள திருக்கோணமலையில் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் மதுபாஷினி. மதுரை மீனாட்சிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பட்டம் பெற்றார். முதுகலை பட்டப்படிப்பை ஆஸ்திரேலியா பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றவர். உரத்துப்பேச, துவிதம் என்ற கவிதைத் தொகுப்புகளை படைத்துள்ளார். பெண்ணுடலை எதிர்ப்புக் குறியீடுகளாக்கி அதிகார மொழியைக் கட்டுடைத்துள்ளார்.

என்ஆத்துமமும் அறிவும்
 முழு உள்ளமும், இந்த ஊனும்
 நீயும் நானும்
 வரையறைகளைக் கடக்கவேண்டும் -நான்
 உன் விவேகத்தோடும்
 நீ என் விரியத்தோடும்
 கடக்கவேண்டும்.
 எனினும்
 என் கருவறையை

நிறைப்பது உன் குறியல்ல
என்ற புரிதலோடு
வா
ஒன்றாய்க்கடப்போம்
நீ என்; விவேகத்தோடும்
நான் உன் வீரியத்தோடும்

ஆழியாள், மேற்கண்ட கவிதையில் பெண்நிலை வாதங்களை நயம்பட முன்னெடுத்துள்ளார் (Alaiyal, 2006). பெண்ணின் இருப்பின் தேவைக்கான வாதங்களை கவனப்படுத்துகின்றது. ஈழத்து பெண்மொழியாளர்களைப் போன்றே தமிழகத்து குட்டிரேவதி, சுகிர்தாராணி, மாலதிமைத்ரி மற்றும் லீனாமணிமேகலையின் கவிதைகளும் அமைந்துள்ளன. குட்டிரேவதி (ரேவதி சுயம்புலிங்கம்) சென்னையை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட பெண்கவிஞர் ஆவார். இவரின் பூனையைப் போல அலையும் வெளிச்சம் (2000), முலைகள் (2002), தனிமையின் ஆயிரம் இறக்கைகள் (2003), உடலின் கதவு (2006) ஆகிய கவிதை நூல்கள் பெண்மொழியை மாற்றுஅரசியலுக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது. அவரின் பனிக்குடம் பதிப்பகம் பெண்ணியவாதிகளின் படைப்புகளை வெளியிட்டு பெண்மொழிக்கு ஆதரவு தருகின்றது. குறிப்பாக இவரின் அனைத்துக் கவிதைகளையும் உடல் அரசியல் கவிதைகள் என்றே அடையாளப்படுத்தலாம்.

ஒரு பெண்ணாய் இருப்பது
என்னுள் போதையூட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறது
மதுவால் நிரம்பி வழிகின்றன எனது விழிகள்
உடல் அலைந்து அலைந்து
காற்றில் நேர்கொள்கிறது
ஒரே ஆணுக்காய் உடலைக் காத்து வைப்பதும்
பலருக்காய் உடலை ரகம் மாற்றி
அவர்களுக்கு உற்சாகமூட்ட விருந்து வைப்பதும்
எத்தனை முறை புணர்ந்த உடலிது
எத்தனைமுறை ஈன்ற உடலிது
எத்தனை முறை எரிந்த உடலிது

பெண்உடலைக்கொண்டாடுதல். ஒடுக்கப்பட்ட உடலை பெண்மொழியால் மீட்டெடுத்தல் இக்கவிதையில் வெளிப்படுகின்றது (Kuttyrevathi, 2006). இவரைப்போன்றே மாலதிமைத்ரியின் கவிதை உடலை கொண்டாடியுள்ளது. கணவன்-மனைவி என்ற இல்லற உறவினை எதிர்வாதம் செய்துள்ளது. உடலெனும் மேய்ச்சல் கட்டற்ற தணிக்கை மீறலாக இங்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உடல்களின் மேய்ச்சல் நிலத்தில்
மேய்ப்பவளாக அவள்
காதலின் நிறம் சிவப்பு
அதன் மணம் கவிச்சி
அதன் சுவை உப்பு
என்று அறிவித்தாள்

காதல் இறப்பற்றது
என்பது தன் நிலத்து
அறிவிலிகளின்
அதீத புனைவு என்றாள்
மனைவிகளின் பிணத்தின் மேல்
ஆண்களின் குறிகளை நட்டு
தாம்பத்திய கொடி பறக்கும்
வீடுகள் தோறும்
காதலின் பிணம் அழுகி
நாறுவதாக உறைத்தாள்
அந்த நாடோடி.

ஆதலால், அடையாளமிழந்தவர்களின் குறியீட்டு மொழியாக பெண்மொழி இருக்கின்றது எனலாம். இத்தகைய மொழியைக் கலகத்தன்மை கொண்டதாக, தணிக்கை மீறலாக, எதிர்வினைச்செயல்பாடாக, பண்பாட்டைச் சிதைப்பதாக மதிப்பீடு நடந்தாலும் கவிஞர்களால் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்ச்சூழலில் இவர்களின் கவிதைகள் பெண்மொழியை உரக்க ஒலிக்கின்றன (Malathi Maitri, 2011).

முடிவுரை

பெண்கவிஞர்கள் பிடுங்கப்பட்ட தம் சொல்லை, தம் உடலை முன்னிறுத்தி மொழியினூடாக நிலைநிறுத்த முயலுகின்றனர். பெண்ணெழுத்தின் வெளிப்படை ஆணாதிக்கத்தை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குகிறது என்பதனை புறந்தள்ளி தம்மை பிரதியெடுக்கின்றது இவர்களின் கவிதைகள். பெண்ணெழுத்து தம் அதிகாரச் சரிவுக்கு காரணமான மொழியைக் கருவியாக்கி மொழியெனும் ஆயுதத்தை பட்டை தீட்டுதல் கவிஞர்களால் தொடருகின்றது. காலந்தோறும் ஆணின் நுகர்பொருளாக பெண்ணுடல் இருப்பு. பெண் சித்திரிப்பு ஆண்மொழியாடலில் என்ற வரையறைகளை பெண்கவிதைகள் தகர்த்துள்ளன. பெண்ணியக் கவிஞர்கள் பெண்விடுதலையை முன்னெடுத்து 'உடலே ஆயுதம்' என்னும் கருதுகோளின் படி பெண்ணின் அந்தரங்கத்தை அரசியலாக்கியுள்ளனர் எனலாம்.

References

- Alaiyal., (2000) Urathu Pesa, maru Publishing, Indiranagar, Chennai, Tamil Nadu, India.
Alaiyal., (2006) Duvidham, Reissue, Chennai, Tamil Nadu, India.
Kuttyrevathi., (2006) Udalin Kathavugal, Identity Publishing, Tamil Nadu, India.
Malathi Maitri., (2011) Enathu Madhukuduvai, Kalachudu Publishing, Nagercoil, Tamil Nadu, India.
Panjankam.K., (2006) Helen Seiksu – New Feminist Theorist, Annam Publication, Thanjavur, Tamil Nadu, India.
Sankari. A., (2016) Sollatha Seithigal, Women's Study Circle Publication, Jaffna, Sri Lanka.

Funding: No funding was received for conducting this study

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License